

ЗІГМУНД ФРОЙД УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНА

КАФЕДРА ПСИХОЛОГІЇ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Вченою радою університету

Протокол №10 від
«11» червня 2025 р.

**МЕТОДИ ПСИХОТЕРАПІЇ ТА РІВНІ ПСИХОЛОГІЧНИХ
ВТРУЧАННЯ В КЛІНІЧНІЙ ПСИХОЛОГІЇ**

СИЛАБУС

Освітній рівень: Перший (бакалаврський)

Галузь знань: С «Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини»

Спеціальність С4 «Психологія»

Освітньо-професійна програма "Психологія"

Статус дисципліни: вибіркова

Форма навчання: денна

<u>Форма навчання</u>	<u>Курс</u>	<u>Семестр</u>	<u>Лекції (год.)</u>	<u>Практичні (год.)</u>	<u>Самостійна робота студента (год.)</u>	<u>Разом (год.)</u>	<u>Залік (сем.)</u>
<u>Денна</u>	<u>3</u>	<u>5</u>	<u>20</u>	<u>16</u>	<u>54</u>	<u>90</u>	<u>5</u>

1. Загальна інформацію про викладача (лектора, асистента).

Оксана Шльонська

Кандидат психологічних наук, доцент кафедри психології

Контактна інформація: e-mail: office@usfu.edu.ua

2. Назва, код дисципліни і кількість кредитів

На вивчення навчальної дисципліни «Методи психотерапії та рівні психологічних втручання в клінічній психології» відводиться **90** годин **3** кредити ЄКТС.

3. Час і місце проведення навчальної дисципліни

Вивчення здійснюється протягом 5 семестру на 3-ому курсі навчання.

4. Пререквізити і постреквізити навчальної дисципліни

Для успішного засвоєння дисципліни «Методи психотерапії та рівні психологічних втручання в клінічній психології» студентам необхідно мати ґрунтовні знання з таких дисциплін:

Пререквізити:

- Основи психологічного консультування — вивчає принципи, етапи та методи професійної допомоги клієнтам у вирішенні психологічних проблем через консультативну взаємодію.
- Клінічна психологія — досліджує психологічні аспекти психічних і поведінкових розладів, їх діагностику, корекцію та психотерапевтичну підтримку.
- Індивідуальна та групова терапія — аналізує теоретичні основи та практичні методи психотерапевтичної роботи з клієнтами у форматі індивідуальних консультацій і групових процесів.
- Напрямки сучасної психотерапії. Інтеграція, діалог — знайомить із провідними школами психотерапії, їхніми концепціями та можливостями інтеграції через професійний діалог і міждисциплінарну співпрацю.

Постреквізити:

Після завершення дисципліни студенти зможуть застосовувати отримані знання у таких предметах та професійних сферах:

- Основи нейрокорекції — вивчає методи психологічної та педагогічної допомоги, спрямовані на корекцію й розвиток когнітивних, емоційних та поведінкових функцій у дітей і дорослих із нейропсихологічними порушеннями.
- Індивідуальна та групова терапія — аналізує теоретичні засади та практичні методи психотерапевтичної роботи з клієнтами у форматі індивідуальних консультацій та групових процесів, акцентуючи увагу на динаміці міжособистісної взаємодії.

- Клієнт-центрована терапія — розглядає гуманістичний підхід К. Роджерса, що ґрунтується на емпатії, безумовному прийнятті та створенні сприятливого середовища для саморозвитку клієнта.
- Психологія та психокорекція дітей та підлітків — досліджує закономірності психічного розвитку дітей і підлітків та методи психологічної допомоги й корекції при поведінкових, емоційних і когнітивних порушеннях.

5. Характеристика навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Методи психотерапії та рівні психологічних втручання в клінічній психології» спрямована на формування у здобувачів вищої освіти системних знань про сучасні психотерапевтичні підходи, їх класифікацію та практичне застосування у клінічній практиці. Вона забезпечує розуміння різних рівнів психологічного втручання — від підтримувального консультування до глибинної психотерапії — та їх ролі у роботі з клієнтами, які мають психічні та поведінкові порушення.

Курс поєднує теоретичні основи з практичними навичками, включаючи аналіз механізмів психологічного впливу, використання когнітивно-поведінкових, психодинамічних, гуманістичних та інтегративних методів. Особлива увага приділяється етичним та професійним принципам психотерапевтичної діяльності, формуванню терапевтичного альянсу та розвитку міждисциплінарної співпраці.

Дисципліна є важливим елементом підготовки майбутніх психологів, оскільки формує здатність до вибору адекватних методів втручання, розвитку професійної компетентності та забезпечення комплексної допомоги клієнтам у сфері охорони психічного здоров'я.

6. Призначення навчальної дисципліни.

Навчальна дисципліна «Методи психотерапії та рівні психологічних втручання в клінічній психології» призначена для формування у здобувачів вищої освіти цілісного уявлення про сучасні психотерапевтичні підходи та їх практичне застосування у клінічній діяльності. Вона забезпечує засвоєння знань про різні рівні психологічного втручання — від психоосвітньої підтримки до глибинної психотерапії — та розвиток умінь диференціювати методи залежно від особливостей клієнта і характеру психічних розладів.

Курс спрямований на підготовку майбутніх психологів до професійної роботи у сфері охорони психічного здоров'я, соціальної допомоги та освіти, де психотерапевтичні методи є ключовим інструментом підтримки. Він виховує етичну відповідальність, професійну компетентність та здатність до міждисциплінарної співпраці, що є необхідними умовами ефективної психотерапевтичної практики.

Таким чином, дисципліна виконує роль бази для інтеграції теоретичних знань і практичних навичок, сприяє розвитку терапевтичного мислення та формує готовність до застосування різних стратегій психологічної допомоги у клінічній психології.

7. Мета вивчення навчальної дисципліни

Метою вивчення дисципліни «Методи психотерапії та рівні психологічних втручання в клінічній психології» є формування у здобувачів вищої освіти системних знань про сучасні психотерапевтичні підходи, принципи їх застосування та рівні психологічного втручання у клінічній практиці. Курс спрямований на розвиток професійної компетентності у виборі адекватних методів психотерапії залежно від типу психічних розладів, особливостей клієнта та етапів терапевтичного процесу.

8. Завдання вивчення дисципліни

Основними завданнями вивчення дисципліни «Методи психотерапії та рівні психологічних втручання в клінічній психології» є:

- Охарактеризувати теоретичні засади, класифікацію та принципи психотерапевтичних методів у клінічній психології.
- Назвати рівні психологічного втручання — від підтримувального консультування до глибинної психотерапії.
- Зазначити етичні та професійні принципи здійснення психотерапевтичної допомоги.
- Описати механізми психологічного впливу та їх роль у процесі терапії.
- Переліchte показання та обмеження застосування різних психотерапевтичних методів у клінічній практиці.
- Запропонувати практичні приклади психологічних втручань на різних рівнях терапевтичної роботи.
- Розкрити роль клінічного психолога у міждисциплінарній команді при здійсненні психотерапевтичних втручань.

8.1. У результаті вивчення навчальної дисципліни «Методи психотерапії та рівні психологічних втручання в клінічній психології» здобувач вищої освіти повинен

Знати:

- Теоретичні основи психотерапії та її місце у клінічній психології.
- Класифікацію методів психотерапії та їх застосування у практиці.
- Рівні психологічного втручання та їх характеристики.
- Механізми психологічного впливу у процесі психотерапії.
- Етичні та професійні принципи здійснення психотерапевтичної допомоги.
- Особливості застосування когнітивно-поведінкових, психодинамічних, гуманістичних та інтегративних методів.

Уміти:

- Диференціювати методи залежно від проблем клієнта та рівня втручання.
- Застосовувати психотерапевтичні техніки у клінічній практиці.
- Організовувати підтримувальне консультування як базовий рівень допомоги.
- Будувати терапевтичний альянс та підтримувати ефективну комунікацію з клієнтом.

- Аналізувати практичні кейси та робити висновки для професійної діяльності.
- Дотримуватися етичних норм та професійних стандартів у роботі психолога.
- Інтегрувати різні методи у комплексній допомозі клієнтам.

9. Зміст навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1. Теоретичні основи психотерапії та рівнів втручання **Тема 1. Поняття та класифікація психотерапії у клінічній психології.**

Психотерапія у клінічній психології розглядається як система методів психологічного впливу, спрямованих на корекцію та лікування психічних розладів. Вона включає різні напрями, що ґрунтуються на теоретичних школах психології. Класифікація психотерапії дозволяє систематизувати підходи та визначити їх ефективність у конкретних випадках. Це створює основу для професійної діяльності психолога.

Тема 2. Основні напрями та методи психотерапії.

До основних напрямів психотерапії належать психодинамічні, когнітивно-поведінкові, гуманістичні та інтегративні підходи. Кожен із них має власні методи роботи з клієнтом, що відповідають певним психологічним проблемам. Знання різних методів дозволяє психологу обирати найбільш ефективні стратегії втручання. Це забезпечує індивідуалізований підхід до клієнта.

Тема 3. Рівні психологічного втручання та їх характеристика.

Рівні психологічного втручання охоплюють спектр від психоосвітньої підтримки до глибинної психотерапії. Вони визначають інтенсивність та тривалість впливу на клієнта. Кожен рівень має свої показання та обмеження, що враховуються у клінічній практиці. Це дозволяє забезпечити адекватність допомоги залежно від стану клієнта.

Тема 4. Механізми психологічного впливу у психотерапевтичному процесі.

Психологічний вплив у психотерапії здійснюється через комунікацію, інтерпретацію, підтримку та модифікацію поведінки. Механізми впливу пояснюють, як відбувається зміна емоційних і когнітивних процесів клієнта. Важливим є усвідомлення ролі терапевтичного альянсу у досягненні результатів. Це забезпечує ефективність психотерапевтичної роботи.

Тема 5. Етичні та професійні принципи здійснення психотерапевтичної допомоги.

Етичні принципи визначають стандарти поведінки психолога у процесі психотерапії. Вони включають конфіденційність, повагу до клієнта та недопущення шкоди. Дотримання професійних норм сприяє формуванню довіри та ефективності терапії. Це є основою відповідальної клінічної практики.

Змістовий модуль 2. Практичні аспекти застосування методів психотерапії

Тема 6. Підтримувальне консультування як базовий рівень психологічного втручання.

Підтримувальне консультування спрямоване на надання клієнту емоційної підтримки та базових знань про його стан. Воно допомагає знизити тривожність та сформувані мотивацію до подальшої роботи. Цей рівень втручання є доступним і застосовується на початкових етапах терапії. Він створює основу для більш глибоких методів психотерапії.

Тема 7. Когнітивно-поведінкові методи у клінічній практиці.

Когнітивно-поведінкова терапія базується на зміні дисфункціональних думок і поведінкових моделей клієнта. Вона ефективна при тривожних, депресивних та поведінкових розладах. Методи включають когнітивну реструктуризацію, експозицію та тренування навичок. Це дозволяє досягати швидких і стійких результатів.

Тема 8. Психодинамічні підходи та їх застосування у терапії.

Психодинамічна терапія ґрунтується на аналізі несвідомих процесів та внутрішніх конфліктів клієнта. Вона спрямована на глибинне розуміння причин психічних проблем. Робота з перенесенням і контрперенесенням є ключовим інструментом цього підходу. Це забезпечує довготривалі зміни у психічному стані клієнта.

Тема 9. Групова психотерапія як форма психологічного втручання.

Групова терапія дозволяє клієнтам отримати підтримку та досвід взаємодії у безпечному середовищі. Вона сприяє розвитку соціальних навичок та зниженню відчуття ізоляції. Психолог організовує групову динаміку та забезпечує конструктивну взаємодію. Це створює умови для колективного вирішення психологічних проблем.

Тема 10. Інтегративні стратегії та міждисциплінарний діалог у клінічній психології.

Інтегративні стратегії поєднують різні методи психотерапії для досягнення оптимального результату. Вони враховують індивідуальні особливості клієнта та специфіку його проблем. Міждисциплінарний діалог забезпечує співпрацю психолога з лікарями та іншими фахівцями. Це підвищує ефективність клінічної допомоги та її комплексність.

10. Структура залікового кредиту з дисципліни

Назви змістовних модулів і тем практичних занять	Кількість годин			
	денна форма			
	у тому числі			
	усього	л.	пр.	с.р.

Змістовий модуль 1. Теоретичні основи психотерапії та рівнів втручання				
Тема 1. Поняття та класифікація психотерапії у клінічній психології.	10	2	2	6
Тема 2. Основні напрями та методи психотерапії.	10	2	2	6
Тема 3. Рівні психологічного втручання та їх характеристика.	10	2	2	6
Тема 4. Механізми психологічного впливу у психотерапевтичному процесі.	10	2	2	6
Тема 5. Етичні та професійні принципи здійснення психотерапевтичної допомоги.	9	2	2	5
Змістовий модуль 2. Практичні аспекти застосування методів психотерапії				
Тема 6. Підтримувальне консультування як базовий рівень психологічного втручання.	9	2	2	5
Тема 7. Когнітивно-поведінкові методи у клінічній практиці.	8	2	1	5
Тема 8. Психодинамічні підходи та їх застосування у терапії.	8	2	1	5
Тема 9. Групова психотерапія як форма психологічного втручання.	8	2	1	5
Тема 10. Інтегративні стратегії та міждисциплінарний діалог у клінічній психології.	8	2	1	5
Усього:	90	20	16	54

11. Тематика самостійних занять з дисципліни

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Самостійне заняття 1. Визначення та класифікація психотерапії у клінічній практиці - Опишіть сутність психотерапії та її відмінність від консультування. - Перелічте основні критерії класифікації психотерапевтичних методів. - Порівняйте різні напрями психотерапії за їхніми завданнями. - Наведіть приклади застосування класифікації у практиці психолога.	6
2	Самостійне заняття 2. Основні напрями та методи психотерапії - Охарактеризуйте психодинамічний, когнітивно-поведінковий та гуманістичний підходи. - Визначте ключові методи кожного напрямку. - Зазначте переваги та обмеження різних методів. - Порівняйте ефективність методів у роботі з різними клієнтами.	6
3	Самостійне заняття 3. Рівні психологічного втручання та їх характеристика - Назвіть основні рівні психологічного втручання. - Охарактеризуйте відмінності між підтримувальним, середнім та глибинним рівнем. - Зазначте показання до застосування кожного рівня. - Наведіть приклади практичної роботи на різних рівнях втручання.	6
4	Самостійне заняття 4. Механізми психологічного впливу у психотерапії - Опишіть основні механізми психологічного впливу. - Визначте роль комунікації та інтерпретації у терапії. - Зазначте значення терапевтичного альянсу. - Наведіть приклади зміни когнітивних та емоційних процесів клієнта.	6

5	Самостійне заняття 5. Етичні та професійні принципи психотерапевтичної допомоги – Переліchte основні етичні принципи психотерапії. – Охарактеризуйте значення конфіденційності та недискримінації. – Зазначте роль професійних стандартів у роботі психолога. – Наведіть приклади етичних дилем у психотерапевтичній практиці.	5
6	Самостійне заняття 6. Підтримувальне консультування як базовий рівень втручання – Опишіть сутність підтримувального консультування. – Визначте його основні завдання та функції. – Зазначте значення емоційної підтримки для клієнта. – Наведіть приклади застосування цього рівня у клінічній практиці.	5
7	Самостійне заняття 7. Когнітивно-поведінкові методи у клінічній практиці – Переліchte основні техніки когнітивно-поведінкової терапії. – Охарактеризуйте їх ефективність при різних розладах. – Зазначте роль когнітивної реструктуризації у зміні мислення. – Наведіть приклади застосування експозиційних методів.	5
8	Самостійне заняття 8. Психодинамічні підходи у терапії – Опишіть сутність психодинамічної терапії. – Визначте ключові поняття: несвідоме, перенесення, контрперенесення. – Зазначте значення аналізу внутрішніх конфліктів. – Наведіть приклади глибинної роботи з клієнтом.	5
9	Самостійне заняття 9. Групова психотерапія як форма втручання – Охарактеризуйте особливості групової психотерапії. – Визначте переваги групової взаємодії для клієнтів. – Зазначте роль психолога у керуванні груповою динамікою. – Наведіть приклади успішної роботи у груповому форматі.	5
10	Самостійне заняття 10. Інтегративні стратегії та міждисциплінарний діалог – Опишіть сутність інтегративних стратегій у психотерапії. – Визначте переваги поєднання різних методів. – Зазначте значення міждисциплінарної співпраці у клінічній практиці. – Наведіть приклади комплексної допомоги клієнтам.	5
Всього		54

12. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основні:

1. Barlow D. Clinical Handbook of Psychological Disorders. – New York: Guilford Press, 2014.
2. Beck J. Cognitive Behavior Therapy: Basics and Beyond. – New York: Guilford Press, 2020.
3. Corey G. Theory and Practice of Counseling and Psychotherapy. – Belmont: Brooks/Cole, 2017.

4. Freud S. Introductory Lectures on Psychoanalysis. – London: Penguin, 1991.
5. Kazdin A. Research Design in Clinical Psychology. – Boston: Pearson, 2017.
6. Lambert M. Bergin and Garfield's Handbook of Psychotherapy and Behavior Change. – New York: Wiley, 2013.
7. Norcross J., Goldfried M. Handbook of Psychotherapy Integration. – Oxford: OUP, 2019.
8. Rogers C. Client-Centered Therapy. – Boston: Houghton Mifflin, 1951.
9. Wampold B. The Great Psychotherapy Debate. – New York: Routledge, 2015.
10. Yalom I. The Theory and Practice of Group Psychotherapy. – New York: Basic Books, 2005.

Додаткові:

1. Бендерська О. Психологічна практика у клініці. – Київ: Либідь, 2022.
2. Бондаренко О. Психотерапія: сучасні підходи. – Київ: Академія, 2020.
3. Гуменюк О. Психологічна допомога при травмі. – Львів: Світ, 2020.
4. Корніяка О. Психотерапія та консультування. – Київ: Наука, 2018.
5. Литвинчук Н. Психологія психічних розладів. – Київ: КНЕУ, 2021.
6. Савчин М. Основи психотерапевтичної практики. – Львів: ЛНУ, 2021.
7. Сердюк Л. Психотерапевтичні методи у клінічній практиці. – Харків: Основа, 2019.
8. Титаренко Т. Психологія життєвих криз і допомога. – Київ: Либідь, 2019.
9. Яковенко С. Психотерапія та психокорекція. – Київ: Освіта, 2020.
10. Яценко Т. Глибинна психокорекція: методологія і практика. – Київ: Освіта, 2018.

Інформаційні ресурси:

1. Міністерство охорони здоров'я України – moz.gov.ua
2. Міністерство освіти і науки України – mon.gov.ua
3. Українська асоціація психотерапевтів – uacp.org.ua
4. European Association for Psychotherapy – europsyche.org
5. American Psychological Association – apa.org
6. Верховна Рада України – rada.gov.ua
7. Міністерство юстиції України – minjust.gov.ua
8. WHO – who.int
9. Council of Europe – coe.int

13. Контроль і оцінка результатів навчання

13.1. Види контролю (поточний, підсумковий), проміжна атестація

Методи контролю: поточний, підсумковий.

При оцінюванні знань здобувача освіти приділяється перевага стандартизованим методам контролю: тестування (комп'ютерне), письмові роботи, контроль практичних навичок.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей теми. Він містить: опитування, співбесіду,

відповіді на питання, комп'ютерне тестування, виступ з доповіддю, захист рефератів.

Підсумковий контроль здійснюється наприкінці вивчення дисципліни у вигляді *диференційованого заліку*.

13.2. Форми контролю

Оцінка за розділ визначається як сума оцінок поточної навчальної діяльності (у балах) та оцінки підсумкового контролю (у балах), яка виставляється при оцінюванні теоретичних знань та практичних навичок відповідно до переліків, визначених програмою дисципліни.

Максимальна кількість балів, що присвоюється здобувачу освіти при засвоєнні кожного розділу (залікового кредиту) – 100, в тому числі за поточну навчальну діяльність – 60 балів (60%), за результатами підсумкового контролю – 40 балів (40%).

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей з кожної теми та під час індивідуальної роботи викладача зі здобувачами освіти. При оцінюванні навчальної діяльності здобувача освіти необхідно надавати перевагу стандартизованим методам контролю: тестуванню, структурованим письмовим роботам, структурованому за процедурою контролю практичних навичок в умовах, що наближені до реальних.

ОЦІНКУ **“ВІДМІННО”** отримує здобувач освіти, який твердо знає програмовий матеріал, глибоко його засвоїв, вичерпно, послідовно, грамотно і логічно його викладає, у відповіді якого тісно пов'язується теорія з практикою. При цьому здобувач освіти не вагається з відповіддю при видозміні завдання, вільно справляється з задачами та питаннями другого та третього рівня оцінки знань, виявляє знайомство з монографічною літературою, вірно обґрунтовує прийняте рішення, різносторонніми навиками та прийомами виконання практичних робіт. Практичні навички виконує без помилок, вміє в професійній діяльності ефективно використовувати набуті знання.

ОЦІНКУ **“ДОБРЕ”** отримує здобувач освіти, який знає програмовий матеріал грамотно і змістовно його викладає, який не допускає значних неточностей у відповіді на запитання, правильно використовує теоретичні положення при вирішенні практичних запитань і задач, володіє необхідними навиками і технікою їх виконання.

ОЦІНКУ **“ЗАДОВІЛЬНО”** отримує здобувач освіти, який знає основний матеріал, але не засвоїв його деталей, допускає неточності, недостатньо правильні формулювання, порушує послідовність у викладанні програмового матеріалу і відчуває труднощі при виконанні практичних навичок або виконує їх з істотними помилками, з помилками вирішує ситуаційні задачі третього рівня контролю знань.

ОЦІНКУ **“НЕЗАДОВІЛЬНО”** отримує здобувач освіти, який не знає значної частини програмового матеріалу, допускає значні помилки у його викладанні, невпевнено, з великими труднощами виконує практичні навички.

Бали за поточну успішність прив'язуються до середньої арифметичної

оцінки за традиційною чотирибальною системою незалежно від кількості занять. Конвертація проводиться перед підсумковим контролем.

Підсумковий контроль здійснюється по завершенню вивчення всіх тем на останньому контрольному занятті. До підсумкового контролю допускають здобувачів освіти, які виконали всі види робіт, що передбачені навчальною програмою, та при вивченні розділу набрали кількість балів, не меншу за мінімальну. Конкретні форми підсумкового контролю визначаються у робочій навчальній програмі

Підсумковий контроль вважається зарахованим, якщо здобувач освіти набрав не менше 20 балів.

Оцінювання дисципліни:

Оцінка з дисципліни виставляється лише здобувачам освіти, яким зараховані усі розділи з дисципліни. Оцінка з дисципліни виставляється як середня з оцінок за розділи, на які структурована навчальна дисципліна. Оцінка з дисципліни F ("2") виставляється здобувачам освіти, яким не зараховано хоча б один розділ з дисципліни після завершення її вивчення. Оцінка Fx ("2") виставляється здобувачам освіти, які набрали мінімальну кількість балів за поточну навчальну діяльність, але не склали підсумковий контроль. Вони мають право на повторне складання підсумкового контролю не більше двох разів за графіком, затвердженим деканатом.

Здобувачі освіти які одержали оцінку F по завершенні вивчення дисципліни (не виконали навчальну програму хоча б з одного розділу або не набрали за поточну навчальну діяльність з розділу мінімальну кількість балів), мають **пройти повторне навчання з відповідного розділу**. Рішення приймається керівництвом ЗВО відповідно до нормативних документів, затвердженим в установленому порядку.

14. Політика навчальної дисципліни

Здобувач освіти зобов'язаний дотримуватися обов'язків, передбачених статтею 63 Закону України «Про вищу освіту», а також:

- своєчасно та в повному обсязі відвідувати заняття, передбачені навчальним планом та графіком навчального процесу;
- своєчасно та належним чином виконувати всі види завдань, передбаченими навчальними планами та програмами;
- у встановленому державними стандартами обсязі володіти теоретичними знаннями, практичними навичками, сучасними методами досліджень, проходити контрольні заходи, передбачені навчальними планами та програмами;
- своєчасно складати (перескладати) залік, виконувати контрольні роботи, відпрацьовувати заняття в терміни та за графіком, встановленими кафедрою психології;
- своєчасно інформувати викладача щодо неможливості з поважних причин відвідувати заняття;

- постійно прагнути до підвищення загальної культури, морального вдосконалення, проявляти належну повагу до керівних, науково-педагогічних, навчально-допоміжних працівників;
- дбайливо ставитись до майна, яке йому надано в користування, дотримуватись правил внутрішнього трудового розпорядку;
- виконувати вимоги з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки, передбачені відповідними правилами та інструкціями.
- у повному обсязі відшкодувати збитки, нанесені невиконанням чи неналежним виконанням умов з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки.

Здобувач освіти зобов'язаний дотримуватися положень етичного кодексу ЗФУУ.

Здобувач освіти має права, передбачені статтею 62 Закону України «Про вищу освіту».

Усі форми контрольних заходів та критерії оцінювання здобувачів зазначенні в положенні університету про оцінювання результатів вивчення навчальної дисципліни.